

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΡΙΠΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ ΣΤΗ ΓΡΙΠΗ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ (του Γιάννη Ζήση)

Μπορεί πράγματι να πρόκειται περί μεταλλαγμένου ιού των πτηνών, μπορεί πράγματι η ανθεκτικότητα των ιών να μην έχει εκτεθεί ακόμη στα αντιϊκά φάρμακα, αλλά το κύριο ζήτημα που θέτει κάθε ζωανθρωπόσος είναι η δυνατότητα φυσικής και

τεχνητής μόχλευσης της, μέσα από τη παγκοσμιοποιημένη μαζική κτηνοτροφία, μέσα από τις βιοχημικές και βιοφυσικές ανθρωπογενείς επιδράσεις, μέσα επίσης από το παγκοσμιοποιημένο εμπόριο και την πλανητική διάσταση των συγκοινωνιών και μεταφορών, παράλληλα με την αλληλεπίδραση της κτηνοτροφίας με την άγρια πανίδα – χλωρίδα και το φυσικό περιβάλλον.

Σε όλους αυτούς τους παράγοντες πρέπει να προσθέσουμε και τη αστικογενή μόχλευση των επιδημιών σε συνθήκες μαζικής συγκέντρωσης και διαβίωσης σε μεγαλουπόλεις, όπως η πόλη του Μεξικού.

Το επιδημιολογικό αυτό κοκτέιλ, χωρίς να κινδυνολογούμε, πιθανολογικά θα γίνεται όλο και πιο εκρηκτικό και αιφνιδιαστικό. Παρά το γεγονός ότι η σύγχρονη επιστήμη θεωρητικά και τεχνολογικά έχει πολύ περισσότερες δυνατότητες διάγνωσης και χαρτογράφησης των παθογόνων παραγόντων, χωρίς όμως ακόμα να μπορεί να ολοκληρώσει και την αντιμετώπισή τους. Έτσι λοιπόν παραμένει σαν βασική στρατηγική η εφαρμογή της αρχής της πρόληψης.

Ωστόσο όμως για να είμαστε δίκαιοι, ο άνθρωπος χάνει πολλά περισσότερα χρόνια ζωής και ποιότητάς της, μένοντας προσκολλημένος σε γνωστές συνθήκες και στάσεις, όπως το κάπνισμα, το αλκοόλ, τα ναρκωτικά, η παχυσαρκία, η πολυφαρμακία. Όπως επίσης και στην απουσία έγκαιρης διάγνωσης ασθενειών η οποία θα καθιστούσε αποτελεσματική την αντιμετώπισή τους.

Ο καθημερινός μας τρόπος ζωής είναι βαθιά προσανατολισμένος προς την αρρώστια. Θα πρέπει να σημειώσουμε πως το κύριο βάρος της διατροφικής κρίσης είναι συνυφασμένο με τον τρόπο ζωής μας και τον καταναλωτισμό. Λιγότερο η διατροφική κρίση συνδέεται με επιδημιολογικούς – ζωοανθρωπολογικούς παράγοντες. Το διατροφικό μας πρότυπο, είναι εκείνο που προσανατολίζει στον πολλαπλασιασμό τέτοιων παραγόντων.

Αξίζει επίσης να σημειώσουμε αποτιμώντας τη προγενέστερη γρίπη των πτηνών, ότι αποτέλεσε την αφετηρία για ένα κατευθυνόμενο φαρμακευτικό καταναλωτισμό. Αν οι δαπάνες που έγιναν για τη κατανάλωση αντιϊκών φαρμάκων είχαν πραγματοποιηθεί για να βοηθήσουν στην αντιμετώπιση της φτώχειας και πείνας, θα είχαν σώσει πολύ περισσότερους ανθρώπους.

Σίγουρα αυτές τις ημέρες θα υπάρχει και ένα κερδοσκοπικό παιχνίδι στα χρηματιστήρια, στο οποίο θα πρωταγωνιστήσουν μετοχές φαρμακευτικών και βιοχημικών εταιριών...

30 Απριλίου 2009

Γιάννης Ζήσης, Δημοσιογράφος – Συγγραφέας

Μέλος της γραμματείας της ΜΚΟ ΣΟΛΩΝ

Διαβάστε επίσης: Η “γρίπη των χοίρων” & η διατροφική κρίση